

Křížová cesta pro Svatý rok 2025 – POUTNÍCI NADĚJE

(mezi jednotlivými zastaveními lze zpívat refrén Hymnu Jubilea „Plamen naděje“)

Úvod: *Drahý Spasiteli, v duchu Tě nyní budeme doprovázet na Tvé „pouti kříže“ a chceme vyprošovat dar naděje pro sebe i celý svět.*

1. Ježíš souzen. Dav zmanipulovaných lidí na nádvoří paláce křičí na Piláta: „Ukřižuj ho! Ukřižuj!“ A Pilát pod tlakem veřejného mínění a kvůli obavám o svoji kariéru proti svému svědomí rozhoduje o osudu Ježíše. *Pane, tolik Tvých sester a bratrů jsou jako Ty vydáváni napospas hříčkám zmanipulované pravdě, tlaku veřejného mínění, odsuzování a zjištěnému rozhodování – na Ukrajině, v Gaze, v Izraeli, v Sýrii a kdekoli jinde na světě; na sociálních sítích i v našich srdcích. Buď ty sám jejich nadějí.*

2. Ježíš přijímá kříž. Kristus vědomě a ochotně přijímá kříž a odhodlaně se vydává na svoji „pout’ kříže“. *Pane, říkáš nám: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere svůj kříž a následuje mě“ (Lk 9,23). Posiluj nás, ať jsme ve svém životě s jeho různými kříži skutečnými poutníky naděje, kteří se nenechají přemoci těžkostmi a námahou „ale do budoucnosti hledí s otevřenou myslí“ (žehnací formule Svatého roku na poutní listině z Říma).*

3. Ježíš poprvé padá pod křížem. Hrbolatá cesta s výmoly? Zlomyslně nastavená noha? Necitlivý úder římského vojáka? Vyčerpání a tělesná slabost? Nevíme, co bylo příčinou Kristova pádu. Povstává, aby pokračoval v pouti vykoupení světa s nadějí, že plní vůli svého nebeského Otce. *Pane, ať dokážeme být věrohodnými nositeli naděje v Tvou pomoc a blízkost pro ty sestry a bratry, kteří kvůli své slabosti, vyčerpanosti nebo lidské zášti už nemohou dál.*

4. Setkání se svojí matkou. V různých filmových zpracováních je tato scéna líčena velmi podobně: beze slov se setkávají pohledy ponižovaného trpícího Ježíše a jeho matky Panny Marie, která přes svoji vnitřní bolest dodává výrazem svojí tváře svému Synu povzbuzení a naději v Jeho díle spásy. Maria nese naději svému trpícímu Synu, Maria nese naději i nám – proto papež František před časem zařadil do loretánské litanie její oslovení „Matko naděje“. *Panno Maria, Matko Naděje, přimlouvej se za nás, slabé a nedokonalé poutníky.*

5. Šimon pomáhá Ježíšovi nést kříž. Evangelium říká, že vojáci „přinutili Šimona, aby Ježíšovi nesl kříž“ (Mt 27,32). Do skutků pomoci a pozornosti vůči potřebným by nás nikdy neměly nutit lidské ohledy, mínění druhých nebo vlastní vypočítavost, ale základním podnětem by měla být láska, kterou nás Kristus zahrnuje a které se od Něj učíme, často tak nepozorně a nedbale. *Pane, pomáhej nám – poutníkům naděje – ať nikdy nezapomínáme, že do trojice s nadějí a vírou patří i láska, a že ta je největší (1Kor 13,13).*

6. Veronika prokazuje Ježíšovi službu lásky. Soucit – odvaha – pomoc. Toto prokázala ona záhadná žena, když ponižovanému a zmučenému Ježíšovi otřela zkrvavenou tvář. Veroničino jméno znamená „Vítězná“ nebo „Ta, která nese vítězství“. *Pane, děkujeme Ti za ty, kteří jsou kdekoli na světě nositeli naděje a nad nezájmem, sobectvím a populismem vítězí soucitem, odvahou a nezištnou pomocí.*

7. Ježíšův druhý pád. Už ten první pád byl ošklivý. Tento je o to horší, že Pán pociťuje, jak mu ubývají síly a navíc už mu patrně s křížem nepomáhal Šimon. Ježíš potupně leží na špinavé cestě, těžký kříž na něm. I v našem životě může díky různým nepříznivým okolnostem nastat situace, kdy se cítíme na dně, kdy na nás doléhá tíha nesnáží, kdy ležíme v prachu, kdy ztrácíme naději. *Pane, pomáhej nám – poutníkům naděje – ať nikdy nepropadáme beznaději a prosíme slovy letošního hymnu: „Plamen naděje v nás oživ, v píseň chvály proměň jej“.*

8. Ženy pláčou nad Ježíšem. Matka Maria, po ní Veronika a nyní i další ženy projevují soucit s trpícím Ježíšem v surovosti křížové cesty. Ženy mají velký dar empatie, soucitu a něhy. Tak mnoho a už tak dlouho postrádáme ve strukturách církve právě účinnou empatii, soucit a něhu. *Pane, děkujeme Ti za papeže Františka, který do vedoucích pozic a na odpovědná místa v církvi jmenuje ženy. Pomáhej těmto svým služebnicím, ať jsou ve svých funkcích nebojácnými nositelkami naděje, lásky, něhy a soucitu.*

9. Ježíšův třetí pád. Těsně před Golgotou naprosto vyčerpaný a zdeptaný Ježíš znovu padá pod tíhou kříže. Nevíme jestli se vzchopil a sám došel na místo popravky, nebo jestli ho tam vojáci i s křížem dovlekli po zemi. Písmo svaté nás povzbuzuje slovy: „Vytrvale běžme o závod, který je nám určen. Mějme oči upřeny na Ježíše: od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti“ (Žid 12,1b-2a). *Pane, posiluj nás, kteří se snažíme být poutníky naděje, abychom v temných chvílích našich osobních pádů vždy dokázali upřít oči i mysl na Tebe, který jsi jediným skutečným pramenem naděje.*

10. Ježíš vystaven posměchu. Konečně na Golgotě. Vojáci bezcitně z Ježíše strhávají oděv a vystavují ho tak posměchu a ponížení. List Židům o něm píše: „Místo radosti, která se mu nabízela, vzal na sebe kříž a nic nedbal na urážky; nyní sedí po pravé straně Božího trůnu“ (Žid 12,2b). *Pane, jak často jsme my, kteří máme být poutníky naděje, přecitlivělí na projevy nelásky a urážky od druhých lidí a hned se bráníme. Jak často na ně impulzivně reagujeme, zcela v rozporu s Tvým příkladem. Odpusť Pane Ježíši, naši slabost a slovy letošního hymnu Tě prosíme: „Poutníky, co naději nesou, Pane, chraň a provázej“.*

11. Ježíš ukřižován. Z kříže, potupného a krutého popravčího nástroje se Ježíšovou obětí stal symbol Boží lásky k lidem; kříž je symbolem Krista a těch, kteří se k Němu hlásí; kříž je symbolem naděje. Proto si kříž dávají křesťané na hroby svých blízkých, proto máme znamení kříže ve svých chrámech a domovech, proto je nám symbol kříže tak drahý a vzácný, proto se tímto znamením žehnáme. Papež František se při pohledu na kříž modlí: „Ježíši, s Tebou není nic ztraceno. S Tebou mohu vždycky doufat. Ty jsi má naděje.“

12. Ježíš umírá. Ježíš dokonává své dílo vykoupení celého světa a každého z nás. Zmučený, opuštěný, ponížený, vysmívaný visí na kříži uprostřed zločinců. Ale i v této lidsky beznadějně situaci daruje naději odsouzcenci po své pravici a ujišťuje ho: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji“ (Lk 23,43). Na vrcholu svých tělesných i duševních bolestí před svým posledním vydechnutím se Ježíš odevzdaně mocným hlasem modlí: „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ (Lk 23,46). *Drahý Pane, i z kříže rozdáváš naději těm, kdo ji ztratili či nemají pro ni žádný důvod. Pomáhej nám – poutníkům naděje – abychom naději, která pramení z Tvého kříže, z Tvé blízkosti a z Tvé lásky dokázali nést těm našim sestřám a bratrům, kteří naději ztratili, kteří si z různých důvodů zoufají, kteří nevědí jak dál.*

13. Ježíšovo mrtvé tělo snato z kříže. Známa scéna Piety zobrazená různými umělci – Panna Maria drží na klíně mrtvé tělo svého Syna. Ve tváři slzy, hluboký smutek a bolest, ne však beznadějí a vztek. Maria si v této chvíli patrně vzpomíná, jak v náručí nesla narozené děťátko Ježíše do chrámu a vybavuje si prorocká slova starého Simeona, která zde pronesl o „meči bolesti, který pronikne její duši“ (Lk 2,35a) Maria jako „Matka naděje“ se snaží být i v této velmi těžké chvíli poslušnou Pánovou služebnicí, jak to před léty slíbila Božímu poslu Gabrielovi. *Maria, Matko Boží, pros za rodiče, kteří ztratili své dítě a pro které nemáme žádné slovo lidské útěchy. Matko naděje, oroduj za ně a buď jim na blízku.*

14. Ježíšovo tělo uloženo do hrobu. V bule vyhlašující Svatý rok Naděje papež František píše: „Co s námi bude po smrti? S Ježíšem je za prahem smrti věčný život, který spočívá v plném společenství s Bohem, v patření na něj a v účasti na jeho nekonečné lásce. To, co nyní prožíváme v naději, to uvidíme ve skutečnosti (...) Co tedy charakterizuje toto plné společenství? Být šťastnými. Štěstí je povoláním lidské bytosti, cílem, který se týká každého z nás“ (21). *Plamen naděje v nás oživ, v píseň chvály proměň jej. Bože něžný, trpělivý, posiluj nás v naději* (Hymnus Jubilea).